

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา เรื่องความต้องการของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางคลองเปรม โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ตั้งแต่การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจนถึงการวิเคราะห์ สรุปได้ 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความต้องการในปัจจุบันของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

- ความต้องการด้านปัจจัยพื้นฐาน
- ด้านการสวัสดิการและนันทนาการ
- ด้านการพัฒนาจิตใจ
- ด้านความคาดหวังในอนาคต
- ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
- ความต้องการและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขัง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขัง

ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1

ลักษณะทั่วไป ของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
31-40	17	34
21-30	12	24
41-50	15	30
51 ปีขึ้นไป	6	12
รวม	50	100

จากตาราง 4.1 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาได้แก่ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 ตามลำดับ และมีอายุระหว่าง 51 ปีขึ้นไปน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 12

ตารางที่ 4.2
ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	46	92
อิสลาม	2	4
คริสต์	1	2
ฮินดู	1	2
รวม	50	100

จากตาราง 4.2 เมื่อจำแนกตามศาสนา พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุดจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 92 รองลงมาได้แก่ ศาสนาอิสลาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และนับถือศาสนาคริสต์และฮินดูคิดจำนวน 1 คน เป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3
ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
สมรส/อยู่ร่วมกัน	21	42
โสด	17	34
สมรส/แยกกันอยู่	6	12
หม้าย	4	8
หย่า/แยกกันอยู่	2	4
รวม	50	100

จากตาราง 4.3 เมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรส พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่ สมรสแล้วอยู่ร่วมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาได้แก่ โสด สมรสแล้วแยกกันอยู่และหม้าย คิดเป็นร้อยละ 34 และ 12 และ 8 ตามลำดับ และมีสถานภาพหย่าแล้วแยกกันอยู่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4.4

ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	21	42
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	20
มัธยมศึกษาตอนปลาย	10	20
ปริญญาตรี	6	12
อาชีวศึกษา	3	6
รวม	50	100

จากตาราง 4.4 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่ศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาได้แก่มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20 และ 12 ตามลำดับ และระดับการศึกษาอาชีวศึกษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6

ตารางที่ 4.5
ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย	15	30
รับจ้าง	14	28
เกษตรกรรม	13	26
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5	10
อื่นๆ	3	6
รวม	50	100

จากตาราง 4.5 เมื่อจำแนกอาชีพก่อนต้องโทษ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีอาชีพ ค้าขายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาได้แก่ รับจ้าง เกษตรกรรม และรับราชการและหรือรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 28 26 และ 10 ตามลำดับ และมีอาชีพอื่น ๆ หรือไม่มีอาชีพน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6

ตารางที่ 4.6
ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	จำนวน	ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	30	60
ความผิดต่อชีวิต	13	26
ความผิดต่อเพศ	5	10
ความผิดต่อทรัพย์สิน	2	4
รวม	50	100

จากตาราง 4.6 เมื่อจำแนกฐานความผิด พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีฐานความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาได้แก่ ความผิดต่อชีวิต และความผิดต่อเพศ คิดเป็นร้อยละ 26 และ 10 ตามลำดับ และมีฐานความผิดต่อทรัพย์สินน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4.7

ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามระยะเวลาต้องโทษ

ระยะเวลาต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
0-10 ปี	48	96
11-20 ปี	1	2
21-30 ปี	1	2
รวม	50	100

จากตาราง 4.7 เมื่อจำแนกระยะเวลาต้องโทษ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่ต้องโทษมาแล้ว 0-10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96 รองลงมาได้แก่ 11-20 ปี และ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามสถานภาพคดี

สถานภาพคดี	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์	40	80
อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลฎีกา	8	16
เป็นนักโทษเด็ดขาด (สิ้นสุดกระบวนการทางศาล)	2	4
รวม	50	100

จากตาราง 4.8 เมื่อจำแนกสถานภาพคดี พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีสถานภาพคดี อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลฎีกา คิดเป็นร้อยละ 16 และสถานภาพคดีเป็นนักโทษเด็ดขาด (สิ้นสุดกระบวนการทางศาล) น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4.9

ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตจำแนกตาม
การสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เรือนจำจัดให้มากที่สุด

กิจกรรมที่เรือนจำจัดให้	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมด้านกีฬา	23	46
กิจกรรมด้านดนตรี	11	22
การเรียนหลักสูตรพิเศษต่าง ๆ	8	16
จิตตภาวนา	6	12
แอโรบิคแดนซ์	2	4
รวม	50	100

จากตาราง 4.9 เมื่อจำแนกการสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เรือนจำจัดให้มากที่สุด พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมด้านกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมาได้แก่กิจกรรมด้านดนตรี การเรียนหลักสูตรพิเศษต่าง ๆ และจิตตภาวนา คิดเป็นร้อยละ 22 16 และ 12 ตามลำดับ และชอบกิจกรรม แอโรบิคแดนซ์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4 กิจกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ นั้นผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตไม่ต้องการเข้าร่วมเลย

ตารางที่ 4.10
ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตจำแนกตาม
การเข้าร่วมกิจกรรมที่น่าสนใจ

การเข้าร่วมกิจกรรมที่น่าสนใจ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นประจำ	24	48
บางครั้ง	14	28
บ่อยครั้ง	11	22
ไม่เคยได้เข้าร่วม	1	2
รวม	50	100

จากตาราง 4.10 เมื่อจำแนกการเข้าร่วมกิจกรรมที่น่าสนใจ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาได้แก่การเข้าร่วมบางครั้ง และบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28 และ 22 ตามลำดับ และไม่เคยได้เข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 4.11
ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต
จำแนกตามกิจกรรมทางศาสนา

การเข้ากิจกรรมทางศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
เป็นประจำ	20	40
บางครั้ง	16	32
บ่อยครั้ง	11	22
ไม่เคยได้เข้าร่วม	3	6
รวม	50	100

จากตาราง 4.11 เมื่อจำแนกการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ท่านนับถือ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาได้แก่การเข้าร่วมบางครั้ง และการเข้าร่วมบ่อยครั้งคิดเป็นร้อยละ 32 และ 22 ตามลำดับ และไม่เคยได้เข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6

ตารางที่ 4.12

ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตจำแนกตาม
การใช้ศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

การใช้ศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	27	54
ปานกลาง	18	36
น้อย	4	8
น้อยที่สุด	1	2
รวม	50	100

จากตาราง 4.12 เมื่อจำแนกการใช้ศาสนาที่ท่านนับถือเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจมากน้อยเพียงใด พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่ใช้ศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมาใช้ศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาใช้ศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวน้อย คิดเป็นร้อยละ 8 และใช้ศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2

ส่วนที่ 2 ความต้องการของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ตารางที่ 4.13

ความต้องการด้านปัจจัยพื้นฐานของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. อาหารที่มีคุณภาพและถูกสุขลักษณะ	16	6	21	4	3	3.52	1.297	ปานกลาง
2. ปริมาณของอาหารที่เรือนจำจัดให้เพียงพอ	10	9	26	3	2	3.40	1.125	ปานกลาง
3. ห้องสุขาที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ	15	7	15	9	4	3.34	1.437	ปานกลาง
4. การรักษาพยาบาลจากทางเรือนจำ	13	9	17	4	5	3.30	1.418	ปานกลาง
5. น้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอ	11	7	25	2	5	3.30	1.266	ปานกลาง
6. ยารักษาโรคที่เรือนจำจัดให้	9	9	21	8	3	3.22	1.217	ปานกลาง
7. พื้นพื่นนอนที่เหมาะสม	11	9	16	8	6	3.18	1.380	ปานกลาง
8. ของใช้จำเป็นในชีวิตประจำวันทางเรือนจำจัดให้	11	8	15	9	7	3.10	1.418	ปานกลาง
9. เครื่องนุ่งห่มที่เรือนจำจัดให้	10	6	12	11	11	2.80	1.525	ปานกลาง
รวม						3.24	1.3	

จากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการด้านปัจจัยพื้นฐาน

1. อาหารที่มีคุณภาพและถูกสุขลักษณะ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.52$
2. ปริมาณของอาหารที่เรือนจำจัดให้อย่างเพียงพอ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.40$
3. ห้องสุขาที่สะอาดและสุขลักษณะ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.34$
4. การรักษาพยาบาลจากทางเรือนจำ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.30$
5. น้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.30$
6. ยารักษาโรคที่เรือนจำจัดให้อย่างเพียงพอ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.22$
7. พื้นที่นอนที่เหมาะสม พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.18$
8. ของใช้จำเป็นในชีวิตประจำวันทางเรือนจำจัดให้ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.10$
9. เครื่องนุ่งห่มที่เรือนจำจัดให้ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 2.80$

ตารางที่ 4.14

ความต้องการด้านสวัสดิการและนันทนาการของ

ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ด้านสวัสดิการและ นันทนาการ	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีเวลาในการเยี่ยมที่มาก ขึ้น	40	4	4	1	1	4.62	.878	มากที่สุด
2. การเยี่ยมญาติใกล้ชิด	41	5	0	3	1	4.56	1.181	มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ด้านสวัสดิการและ นันทนาการ	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
3. การติดต่อกับญาติ ภายนอกทางโทรศัพท์	38	5	2	2	3	4.40	1.340	มากที่สุด
4. เปิดโอกาสเข้าร่วม กิจกรรมบันเทิงต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์	28	11	8	1	2	4.22	1.130	มากที่สุด
5. ความต้องการด้าน รายการโทรทัศน์	32	7	5	3	4	4.20	1.340	มากที่สุด
6. ความต้องการด้านสื่อ สิ่งพิมพ์	28	7	7	6	2	4.04	1.309	มากที่สุด
7. จัดสิ่งของจำเป็นใน ชีวิตประจำวันให้แก่ผู้ไม่มี ญาติ	27	9	7	6	1	3.96	1.456	มากที่สุด
8. อุปกรณ์กีฬาที่ หลากหลายและเพียงพอ	23	7	9	7	4	3.74	1.426	มากที่สุด
9. การเข้าร่วมกิจกรรมด้าน กีฬาที่มาก	19	12	9	8	2	3.74	1.291	มากที่สุด
10. การเล่นดนตรีและ กิจกรรมด้านการขับร้องขึ้น	12	14	9	5	10	3.24	1.492	มากที่สุด
11. การให้คำปรึกษาปัญหา ต่าง ๆ จากนักจิตวิทยาหรือ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง	15	5	15	4	11	3.14	1.578	มากที่สุด
12. ได้ทำกิจกรรมด้าน ศิลปะเช่น การวาดภาพ	13	2	19	6	10	3.02	1.464	มากที่สุด
รวม						3.91	1.3	

จากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการด้านสวัสดิการและนันทนาการ

1. มีเวลาในการเยี่ยมที่มากขึ้น พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.62$
2. การเยี่ยมญาติใกล้ชิด พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.56$
3. การติดต่อกับญาติภายนอกทางโทรศัพท์ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.40$
4. เปิดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมบันเทิงต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.22$
5. ความต้องการด้านรายการโทรทัศน์ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.20$
6. ความต้องการด้านสิ่งสิ่งพิมพ์ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.04$
7. จัดสิ่งของจำเป็นในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้ที่ไม่มียาติ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.96$
8. อุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเพียงพอ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.74$
9. การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาที่มากขึ้น พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.74$
10. การเล่นดนตรีและกิจกรรมด้านการขับร้อง พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.24$
11. การให้คำปรึกษาปัญหาต่างๆ จากนักจิตวิทยาหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.14$
12. ได้ทำกิจกรรมด้านศิลปะเช่น การวาดภาพ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.02$

ตารางที่ 4.15
ความต้องการด้านการพัฒนาจิตใจของ
ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ด้านการพัฒนาจิตใจ	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การลดความเครียดและความวิตกกังวล	21	14	5	4	6	3.76	1.479	มากที่สุด
2. การให้โอกาสได้ใช้โทษทำประโยชน์แก่สังคม	24	9	6	6	5	3.76	1.546	มากที่สุด
3. การประกอบกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ	19	10	14	3	4	3.70	1.359	มากที่สุด
4. การเรียนนธรรมศึกษา (นักรวม) ชั้นตรี, โท, เอก	17	13	12	5	3	3.68	1.316	มากที่สุด
5. มีมุมหนังสือสำหรับอ่านคลายเครียด	21	10	6	8	5	3.62	1.550	มากที่สุด
6. ได้มีโอกาสทำบุญตามลัทธิศาสนาที่ท่านนับถือ	20	12	6	1	11	3.52	1.681	มากที่สุด
7. การจัดกิจกรรมทางศาสนาที่ท่านนับถือ	15	16	8	2	9	3.48	1.515	มาก
8. การฝึกอบรมจิตตภาวนา (สมาธิและวิปัสสนา)	16	9	15	3	7	3.44	1.459	มากที่สุด

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาจิตใจ	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
9. โปรแกรมการบำบัดทางจิตใจที่เหมาะสม เช่น การพูดคุยกับพระสงฆ์, บาทหลวง ฯลฯ	13	9	13	2	13	3.08	1.681	ปานกลาง
รวม						3.56	1.5	

จากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการด้านการพัฒนาจิตใจ

1. การลดความเครียดและความวิตกกังวล พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.76$

2. การให้โอกาสได้ไถ่โทษทำประโยชน์แก่สังคม พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.76$

3. การประกอบกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.70$

4. การเรียนธรรมศึกษา (นักธรรม) ชั้นตรี, โท, เอก พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.68$

5. มีมุมหนังสือสำหรับอ่านคลายเครียด พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.62$

6. ได้มีโอกาสทำบุญตามลัทธิศาสนาที่ท่านนับถือ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.52$

7. การจัดกิจกรรมทางศาสนาตามที่ท่านนับถือ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.48$

8. การฝึกอบรมจิตตภาวนา (สมาธิและวิปัสสนา) พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.44$

9. โปรแกรมการบำบัดทางจิตใจที่เหมาะสม เช่น การพูดคุยกับพระสงฆ์, บาทหลวง ฯลฯ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.08$

ตารางที่ 4.16

ความต้องการด้านความหวังในอนาคตของ
ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ด้านความหวังในอนาคต	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. กระบวนการขอพระราชทานอภัยโทษเฉพาะที่รวดเร็วขึ้น	43	3	2	0	2	4.66	1.062	มากที่สุด
2. การได้รับโปรดเกล้าพระราชทานอภัยโทษไม่ให้ถูกประหารชีวิต	42	4	1	0	3	4.58	1.230	มากที่สุด
3. รัฐควรให้การสงเคราะห์ครอบครัวผู้ถูกประหารชีวิต	42	2	2	1	3	4.54	1.232	มากที่สุด
4. ต้องการให้ยกเลิกโทษประหารชีวิต	41	3	3	0	3	4.52	1.266	มากที่สุด
5. มีการพระราชทานอภัยโทษหมู่	37	8	3	0	2	4.52	1.092	มากที่สุด
6. กระบวนการพิจารณาคดีที่มีความรวดเร็วขึ้น	41	3	2	1	3	4.50	1.298	มากที่สุด
7. ถ้าพ้นโทษออกไปจะได้ประกอบอาชีพที่สุจริต	41	3	2	1	3	4.50	1.298	มากที่สุด
8. สังคมภายนอกไม่ตีตราหรือซ้ำเติมตนเองและครอบครัว	35	6	1	1	3	4.50	1.216	มากที่สุด

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ด้านความหวังในอนาคต	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
9. การเตรียมการก่อนปลดปล่อย	35	6	4	1	4	4.30	1.344	มากที่สุด
10. ความยุติธรรมของกระบวนการยุติธรรมไทย	35	5	6	1	3	4.30	1.344	มากที่สุด
11. การยอมรับของครอบครัวและมีโอกาสอยู่ร่วมกับครอบครัวก่อนวันประหารชีวิต	39	2	1	3	5	4.28	1.526	มากที่สุด
12. การลงโทษที่เหมาะสมและเป็นธรรมต่อความผิด	34	5	5	2	4	4.22	1.389	มากที่สุด
13. ถ้ามีโอกาสจะไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก	37	4	1	1	7	4.20	1.591	มากที่สุด
14. ให้สื่อมวลชนใช้นามสมมติเวลาเสนอข่าวการประหารชีวิต	31	6	2	1	10	3.88	1.734	มากที่สุด
รวม						4.39	1.2	

จากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการด้านความหวังในอนาคต

1. กระบวนการขอพระราชทานอภัยโทษเฉพาะที่รวดเร็วขึ้น พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.66$

2. การได้รับโปรดเกล้าพระราชทานอภัยโทษไม่ให้อุฎิประหารชีวิต พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.58$

3. รัฐควรให้การสงเคราะห์ครอบครัวผู้ถูกประหารชีวิต พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.54$

4. ต้องการให้ยกเลิกโทรประหารชีวิต พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.52$
5. มีการพระราชทานอภัยโทษหมู่ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.52$
6. กระบวนการพิจารณาคดีที่มีความรวดเร็วขึ้น พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.50$
7. ถ้าพ้นโทษออกไปจะได้ประกอบอาชีพที่สุจริต พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.50$
8. สังคมภายนอกไม่ตีตราหรือซ้ำเติมตนเองและครอบครัว พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.50$
9. การเตรียมการก่อนปลดปล่อย พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.30$
10. ความยุติธรรมของกระบวนการยุติธรรมไทย พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.30$
11. การยอมรับของครอบครัวและมีโอกาสอยู่ร่วมกับครอบครัวก่อนวันประหารชีวิต พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.28$
12. การลงโทษที่เหมาะสมและเป็นธรรมต่อความผิด พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.22$
13. ถ้ามีโอกาสจะไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.20$
14. ให้สื่อมวลชนใช้นามสมมติเวลาเสนอข่าวการประหารชีวิต พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.88$

ตารางที่ 4.17
ความต้องการด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
ของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ด้านการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การปลดตรวนขณะอยู่ในเรือนจำ	41	5	1	1	2	4.58	1.162	มากที่สุด
2. ความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจจากเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม	34	9	5	0	2	4.42	1.126	มากที่สุด
3. การไม่ถูกจำกัดอาณาบริเวณในที่แคบ ๆ	37	6	3	1	3	4.40	1.309	มากที่สุด
4. มีเมตตาธรรมและเข้าใจสภาพจิตใจ	35	6	6	1	2	4.38	1.193	มากที่สุด
5. ให้คำปรึกษาหารือ	31	7	8	1	3	4.16	1.390	มากที่สุด
6. เจ้าหน้าที่จัดหา ทนายความอาสาหรือทนาย ขอแรงให้	25	8	3	4	10	3.62	1.737	มากที่สุด
รวม						4.26	1.3	

จากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

1. การปลดตรวนขณะอยู่ในเรือนจำ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.58$
2. ความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจจาก เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.42$

3. การไม่ถูกจำกัดอาณาบริเวณในที่แคบ ๆ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.40$
4. มีเมตตาธรรมและเข้าใจสภาพจิตใจ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.38$
5. ให้คำปรึกษาหารือ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 4.16$
6. เจ้าหน้าที่จัดหาหนายความอาสาหรือหนายขอแรงให้ พบว่า ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่มีระดับความต้องการดังกล่าวมาก $\bar{X} = 3.62$

ตารางที่ 4.18

สรุปความต้องการทั้ง 5 ด้านของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ความต้องการ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}
ด้านความหวังในอนาคต	4.39
ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	4.26
ด้านสวัสดิการและนันทนาการ	3.91
ด้านการพัฒนาจิตใจ	3.56
ด้านปัจจัยพื้นฐาน	3.24
รวม	$\bar{X} = 3.9$
	S. D = 1.3

ความต้องการและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ความต้องการด้านปัจจัยพื้นฐานของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต ต้องการอาหารที่มีคุณภาพและถูกสุขลักษณะ ต้องการพบแพทย์ให้สะดวกมากขึ้น ต้องการห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะ ต้องการฝึกวิชาชีพ และต้องการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

ความต้องการเพิ่มเติมในด้านสวัสดิการและนันทนาการ ต้องการดูทีวี ต้องการวันเยี่ยมญาติให้มากขึ้น หรือในวันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ควรจัดงานพบญาติ ต้องการให้ร้านค้าสวัสดิการ

นำสินค้ามาจำหน่ายที่มีความหลากหลาย ควรเพิ่มเวลาการออกกำลังเพิ่มมากขึ้น และต้องการเครื่องดนตรีให้เพียงพอ

ความต้องการเพิ่มเติมในด้านการพัฒนาจิตใจ ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตต้องการให้ถอนตรวนหรือเครื่องพันธนาการ ควรมีการจัดกิจกรรมทางศาสนาให้มากขึ้น

ความต้องการเพิ่มเติมในด้านความคาดหวังในอนาคต ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต ส่วนใหญ่อย่างเริ่มต้นชีวิตใหม่ อยากเป็นคนดีของสังคม อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสังกัดกระบวนการยุติธรรมให้ความเป็นธรรมมากกว่าที่เป็นอยู่ และอยากกลับออกไปใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว

ความต้องการเพิ่มเติม ในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตต้องการให้เจ้าหน้าที่ให้ความเป็นธรรม ตรงไปตรงมา เป็นที่ปรึกษาให้ และควรใช้เครื่องพันธนาการควรพิจารณาพฤติกรรมของผู้ต้องขังด้วย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

เกี่ยวกับความต้องการของนักโทษประหารชีวิต

จำนวน 50 คน

1. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นอกเห็นใจกับผู้ต้องขังมากขึ้น
2. อยากให้กรมราชทัณฑ์ มีบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะในเรื่องควบคุมผู้ต้องขังโทษประหาร มีความเข้าใจและเชื่อมโยงนักกฎหมาย ในการเสนอเรื่องคืบคล่องใจต่าง ๆ ของนักโทษ และมีความเห็นอกเห็นใจผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตด้วยความจริงใจ
3. ผลการสำรวจนี้จะไม่สัมฤทธิ์ผลได้เลย หากแค่เป็นเพียงการทำงานไปวัน ๆ หากได้รับการหยิบยกมาพิจารณาและถ้าคิดถึงปัญหาอย่างจริงจังเท่านั้นก็ขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง และถูกประเด็น ซึ่งปัจจุบันในความเป็นจริงแล้ว ยังมีปัญหาอีกมากมายที่ก่อให้เกิดการละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ที่ใช้นำหน้าว่า ข.ช. หรือ น.ช. โดยไม่มีโอกาสโต้สู้ในด้านกฎหมาย เนื่องจากขาดปัจจัยในหลาย ๆ ด้าน อีกทั้งยังถูกลิดรอนจากอำนาจหน้าที่ที่บุคลากรในสังกัดกรมราชทัณฑ์ จึงก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย
4. ให้ยกเลิกการประหารชีวิต ไม่ต้องการให้จำตรวนแก่ผู้ต้องขังอยากให้มีการอภัยโทษแก่ผู้ต้องขังมาก ให้โอกาสแก่ผู้ต้องขัง ไม่มีโอกาสกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี
5. ให้กลับคืนสู่สังคมโดยสงบสุขไม่สร้างความลำบากใจให้ครอบครัวและสังคม

6. พบญาติให้บ่อยขึ้น และอยากให้เอาใจใส่ทุก ๆ ด้าน
7. ต้องการฝึกวิชาชีพเพิ่มเติม กลับตัวกลับใจเป็นคนดี
8. ต้องการความถูกต้องในสังคม และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง
9. อยากให้มีอิสระแก่ญาติที่มาเยี่ยมผู้ต้องขัง
10. อยากให้คนแก่และพิการอายุ 60 ได้กลับบ้าน
12. อยากให้ถอดตรวนเพื่อสุขภาพจิตที่ดี

ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต โดยผู้ศึกษาได้คัดเลือกการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตนำเสนอเป็นกรณีศึกษาจำนวน 6 คน ดังต่อไปนี้

กรณีศึกษารายที่ 1

เวช ปัจจุบันอายุ 45 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดเชียงราย พ่อแม่เสียชีวิต ประกอบอาชีพค้าขาย มีภรรยา มีบุตรด้วยกัน 4 คน เป็นผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 2 คน ภรรยาของเวช ทำการค้าขายของชำอยู่ที่จังหวัดเชียงราย ส่วนบุตรทั้ง 4 กำลังศึกษา ต้องโทษในฐานความผิด พระราชบัญญัติยาเสพติด สถานภาพของเขายู่ระหว่างอุทธรณ์ จำคุกมาแล้วเป็นเวลา 8 ปี

เวช ตอบคำถามในเรื่องความต้องการ ดังนี้

1. อยากให้เจ้าหน้าที่เรือนจำหรือผู้มีหน้าที่คอยสอดส่องดูแลผู้ต้องขังอย่างทั่วถึงช่วยดูแลอย่างเป็นกันเอง ไม่เอาวัดเอาเปรียบโดยเฉพาะความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต ถูกจำกัดสิทธิในหลาย ๆ เรื่อง มีความเป็นอยู่ที่ทุกข์ยากลำบากมาก
2. ขอให้ทางเรือนจำช่วยหาวิธีแก้ไขเรื่องความเป็นอยู่ให้สะดวกขึ้นกว่านี้ การพบญาติให้เพิ่มวันมากขึ้น เพราะวันเดียวไม่เพียงพอ
3. การจัดหาวิชาการเรียนหรือวิชาชีพให้มันเป็นสิ่งดีมาก แต่ขอให้เป็นการรวม
4. เรื่องสำคัญที่ผู้ต้องขังโทษประหารต้องการ คือ การถอดเครื่องพันธนาการเพื่อลดความกดดัน ขอให้ผู้มีหน้าที่ช่วยจัดการให้ด้วย

กรณีศึกษาตอนที่ 2

ณรงค์ ปัจจุบันอายุ 42 ปี นับถือศาสนาอิสลาม เป็นคนจังหวัดนราธิวาส พ่อแม่เสียชีวิต มีภรรยา มีบุตรด้วยกัน 6 คน เป็นผู้ชาย 3 คน เป็นผู้หญิง 3 คน ศึกษาจบหมดแล้ว ประกอบอาชีพ กรีดยาง และทำสวนลองกอง ต้องโทษในฐานความผิดต่อชีวิต สถานภาพคดีอยู่ระหว่างฎีกา จำคุกมาแล้วเป็นเวลา 5 ปี

ณรงค์ ตอบคำถามในเรื่องความต้องการดังนี้

1. ความจำเป็นอันดับแรกที่นักโทษประหารต้องการก็คือ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ทางเรือนจำควรจะหาวิธีแก้ไข เพราะจะเห็นว่ากฎหมายก็ได้บัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่าห้ามไม่ให้จำตรวนถาวร แต่ทางกรมราชทัณฑ์ก็รู้อยู่เต็มอกว่าเอาर्डเอาเปรียบอ้างว่ากำลังไม่เพียงพอบ้าง เกรงว่าจะหลบหนีบ้าง โทษสูงบ้าง ทั้งที่เรือนจำก็มีความมั่นคงแข็งแรงและมีมาตรการอยู่อีกมากมาย พวกกระผม และผู้ต้องขังทุกคนก็เรียกร้องอะไรก็ได้อยู่แล้ว ท่านก็ควรจะต้องถามตัวท่านผ่านผู้บริหารด้วยว่าเขาเปรียบในเชิงนโยบายต่อ พวกกระผมทุกคนหรือไม่ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพวกกระผมยังเหลืออยู่อีกหรือไม่ พวกกระผมเป็นผู้ที่เป็นนักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษาแล้วหรือไม่ ความลำบากที่พวกกระผมต้องอยู่โดยถูกจำตรวนลำบากต่อการใช้ชีวิตประจำวัน แค่นี้ท่านก็คงจะรู้อยู่แล้ว

2. ความจำเป็นประการที่สอง เรื่องการออกเยี่ยมญาติสัปดาห์ละ 1 วันนี่ไม่ดีแน่นอน เพราะญาติที่อยู่ต่างจังหวัดไม่สามารถมาเยี่ยมได้ บ้านหรือญาติต่างจังหวัดหมดสิทธิเยี่ยมจากข้อจำกัดของทางเรือนจำดังกล่าว เช่น ต้องมาเข้าคิวก่อนเยี่ยมหรือถ้าไม่มาลงเวลา ตามกำหนดก็ไม่สามารถเยี่ยมได้ข้อจำกัดเหล่านี้ท่านก็รู้อยู่แล้วว่า นั่น คือ ปัญหาที่ปิดกั้นทั้งสิ้น ซึ่งถ้าหากท่านจะทำความเข้าใจและหาทางแก้ปัญหานี้ ก็ควรให้เยี่ยมสัปดาห์ละ 2 วัน และยกเลิกข้อจำกัดเกี่ยวกับการลงเวลาก่อนเยี่ยมก็จะเป็นการดีอย่างยิ่ง

3. ประการที่สาม ความจำเป็นด้านการศึกษา การฝึกอาชีพและการพัฒนาจิตใจ ควรจะให้ผู้ต้องขังโทษประหารได้เล่าเรียนในเรื่องกฎหมายบ้างเพื่อจะได้แก้ไขตนเองและเข้าใจข้อกฎหมาย ทราบถึงโทษทัณฑ์ที่ตนเองได้กระทำลงไป

4. ประการที่สี่ พวกกระผมต้องการให้ทางเรือนจำถอดตรวนให้เพราะความเป็นอยู่ในขณะใส่ตรวนมีความยากลำบากมาก มีความกดดันและมีความเครียดมาก

กรณีศึกษาตอนที่ 3

โทน ปัจจุบันอายุ 30 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนกรุงเทพมหานคร พ่อแม่วัยมีชีวิตอยู่ โทนเป็นลูกโทนคนเดียวของพ่อแม่ เป็นโสด ต้องโทษในฐานะความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติด สถานภาพของคดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ จำคุกมาแล้ว 10 ปี

โทนตอบคำถามในเรื่องความต้องการ ดังนี้

1. ความต้องการให้เจ้าพนักงานเรือนจำปฏิบัติต่อท่านแตกต่างจากผู้ต้องขังฐานโทษอื่น ๆ โทนตอบว่าไม่จำเป็น เพราะระเบียบเรือนจำมีกฎอยู่แล้ว แต่ถ้าต้องการแยกเฉพาะเลยก็เห็นควรว่าน่าจะแยกจากกัน เพื่อความสะดวก และเป็นระเบียบในการปกครอง

2. ควรแยกกันระหว่างผู้ที่เด็ดขาดแล้ว กับผู้ที่อยู่ระหว่างการต่อสู้คดีเพราะต้องใช้เวลา ผู้ต่อสู้คดีอยู่อย่างเป็นธรรม เช่นผู้ที่ต่อสู้คดีอยู่ควรให้ญาติมาเยี่ยมได้อย่างน้อย 2 ครั้งต่อสัปดาห์ เพราะจะเป็นการพบญาติหรือปรึกษาทนายความก็ประสบปัญหาเรื่อง ทนายความเลว ๆ กันทั่วหน้าถูกทนายหลอกในเรื่องคดีความและไม่มีที่ปรึกษาในเรื่องกฎหมาย

3. การศึกษามีความจำเป็น เพราะจะได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตัวเองให้มากที่สุดผมขอยกเว้น การฝึกวิชาชีพ ควรจะฝึกหรือให้ทำงาน มีเงินปันผลพอสมควร เพื่อว่าจะได้ไม่ต้องเดือดร้อนญาติภายนอก และให้เลือกทำงานหรือไม่ให้เลือกได้เพราะโทษสูง ถ้าการจะทำงานขอให้เลือกงานให้ทำที่พอเหมาะพอสมควร

4. สิ่งที่ต้องการจะได้รับจากเรือนจำ

4.1 สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องนอนบางส่วน เพราะโทษสูง ความเครียดสูง ถ้าอยู่สบายไร้ความเครียดก็เป็นเรื่องดี

4.2 ขอให้ยกเลิกโทษประหาร เพราะมันบาป อาจจะยกเว้นโทษสะท้อนขวัญสังคม (แต่ต้องรุนแรงมากจริงๆ) เพราะถ้าโทษตลอดชีวิต ติดคุก 10-20 ปี กว่าจะได้ออก ขอให้ผู้ใหญ่พิจารณาดู แต่ผมขอให้แบ่งไว้สำหรับผู้กระทำความผิดครั้งแรก กับหลายครั้ง ผมขอยกตัวอย่าง เช่น ฎีปุ่นจะติด 10 ปี และรายงานตัว 5 ปี สำหรับโทษสูงสุด

4.3 ขอให้ถอดตรวนออก เพราะมีเจ้าหน้าที่อ้างว่าเจ้าหน้าที่ไม่พอ ไม่น่าเป็นไปได้ เพราะถ้าผู้ต้องขังทำผิดอย่างร้ายแรงก็ควรจำตรวน และแยกขัง แล้วเพิ่มโทษขึ้นเรื่อย ๆ ทำผิดก็เพิ่มโทษไปเรื่อย ๆ มันก็เป็นข้ออ้างระหว่างผู้ต้องขังดีที่ไม่ต้องตีตรวน ซึ่งแตกต่างกับปัจจุบันเพราะไม่ต้องกลัวอะไร เพราะมันเป็นผู้ต้องขังอยู่แล้ว

4.4 สิ่งของจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันทางเรือ่นจำเป็น ควรจัดทำให้พอสมควรจะด้วยส่งพัสดุ หรือสั่งซื้อตัดปุ้คภายใน เช่น น้ำยาล้างจาน เพราะที่ใช้อยู่ในปัจจุบันใช้ผงซักฟอกบัว ล้างจานแทนซึ่งมีข้อห้ามว่า ห้ามล้างภาชนะและอื่น ๆ เพราะสุขภาพอนามัยของผู้ต้องขังก็มืผลทำให้เกิดความเครียดได้

กรณีศึกษาตอนที่ 4

เสื่อ ปัจจุบันอายุ 44 ปี นั้บถือศาสนาคริสต์ เป็นคนพระนครศรีอยุธยา พ่อแม่เสื่อชีวิตมีภรรยา มีบุตรด้วยกัน 3 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด ปัจจุบันทำงานโรงงาน นิคมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต้องโทษในฐานความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติด สถานภาพของคดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ จำคุกมาแล้ว 6 ปี

เสื่อตอบคำถามในเรื่องความต้องการ ดังนี้

1. ให้อยู่สภาพเดียวกัน ไม่อยากใหเจ้าพนักงานเลือกปฏิบัติ ให้ปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน หมดไม่แบ่งโทษประหาร โทษทั่วไปควรจะให้ความเสมอภาค
2. การติดต่อญาติ ไม่สะดวก โดยการใช้อีเมลพูดคุยกัน ญาติมาหลายคนต้องรอนแบ่งกันพูดคุย ซึ่งเป็นการลำบากอยากจะได้เยี่ยมพูดคุยกับญาติโดยไม่ต้องใช้เครื่องโทรศัพท์
3. การให้ความรู้ การศึกษา เพื่อเพิ่มเติมความรู้ให้มากขึ้น การฝึกวิชาชีพ ถ้ามีได้ก็จะเป็นการดี เพราะจะได้มีอาชีพถ้าหากพ้นโทษหรือมีโอกาสกลับคืนสู่สังคม
4. โทษประหารชีวิต อยากให้ทางเรือ่นจำเป็น ถอดตรวนพันธนาการออกซึ่งเป็นการลำบากใส่เสื้อผ้าและจำเป็นต้องขัดตรวนทำความสะอาดทุกวัน ตรวนไม่สะอาดก็จะทำให้เป็นบาดแผลบาดทะยักได้ ซึ่งที่เขตควบคุมก็แน่นอนอยู่แล้วไม่ควรจะจำตรวนตลอดเวลา

กรณีศึกษาตอนที่ 5

หนึ่ง ปัจจุบันอายุ 40 ปี นั้บถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดสระบุรี พ่อแม่เสื่อชีวิต มีภรรยา มีบุตรด้วยกัน 5 คน ผู้ชาย 1 คน และผู้หญิง 4 คน ปัจจุบัน ลูกคนโตซึ่งเป็นผู้ชายทำงานเลี้ยงดูน้องสาวทั้ง 4 คน ต้องโทษฐานความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติด สถานภาพของคดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ จำคุกมาแล้ว 5 ปี

หนึ่งตอบคำถามในเรื่องความต้องการ ดังนี้

1. ต้องการให้เจ้าพนักงานปกครองแบบครอบครัวเหมือนพ่อปกครองลูกเพราะผู้ต้องขังโทษประหารก็คือ คนไม่ต้องให้มีการบีบคั้น และกดดันผู้ต้องขัง
2. ต้องการเพิ่มวันและเวลาในการเยี่ยมญาติเพิ่มขึ้นโดยไม่จำกัดเวลาเพื่อความสะดวกของญาติผู้ต้องขัง
3. มีความจำเป็นในการพัฒนาจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ กาย-ใจ ที่ดีขึ้น
4. ต้องการให้ถอดเครื่องพันธนาการเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ เพื่อลดความกดดันทางจิตใจ เพื่อให้สุขภาพร่างกายที่ดีต้องการให้ทางเรือนจำจัดให้มีความบันเทิงและของใช้จำเป็น เช่น ทีวี สวมรวมถึงต้มน้ำร้อน เครื่องทำน้ำเย็น ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีใช้ และทีวีที่ใช้มีไม่เพียงพอ เรือนจำควรจัดหาทีวี ให้กับผู้ต้องขังเพื่อลดความเครียดถ้าได้ดูหนังดูละครจากทีวีบ้าง

กรณีศึกษาตอนที่ 6

เพชร ปัจจุบันอายุ 45 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดนครพนม พ่อแม่เสียชีวิต ภรรยาเสียชีวิต มีบุตร 5 คน เป็นชาย 3 คน เป็นหญิง 2 คน อาชีพทำนา ต้องโทษฐานความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติด สถานภาพของคดีอยู่ระหว่างฎีกาจำคุกมาแล้ว 10 ปี

เพชร ตอบคำถามในเรื่องความต้องการ ดังนี้

1. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ให้ความเมตตาต่อผู้ต้องขังโทษประหาร เพราะเข้าใจในชะตากรรมของตนเองแล้วไม่ควรบีบคั้นซ้ำเติมควรมีเมตตาธรรมของผู้ต้องขังเป็นมนุษย์เหมือน เช่น ผู้ต้องขังในฐานความผิดอื่น ๆ ทั่วไป
2. การพบญาติควรจะให้เวลามาก ๆ และเพิ่มวันน้อย เพราะญาติอยู่ต่างจังหวัดมาพบในวันเดียวจะต้องเดินทางกลับ และทำการจองเวลาก่อนจะได้เข้าพบญาติหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทางเรือนจำจะจัดสวัสดิการในเรื่องการพบญาติให้แก่ผู้ต้องขังโทษประหารให้ดีกว่าที่เป็นอยู่
3. การให้การศึกษาเป็นเรื่องที่ดี และควรมีให้เหมาะสมแก่ผู้ต้องขังโทษประหารว่าควรจะให้ได้รับการศึกษาในเรื่องใด การฝึกวิชาชีพเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะถ้ามีโอกาสได้ทำงานก็จะไม่คิดฟุ้งซ่าน มีเงินปันผลไม่เป็นภาระครอบครัว

4. ผู้ต้องโทษประหารแทบทุกคนปรารถนาจะให้ทางเรือนจำถอนตนไว้ไม่ควรจะต้องใส่ตรวนตลอดเวลา เพราะสถานที่ควบคุมในเรือนจำมั่งคั่งแข็งแรงอยู่แล้วว่าจะออกไปได้ไม่ใช่เรื่องง่าย เจ้าหน้าที่ก็ประจำจุดอย่างแน่นหนาควรจะพิจารณาในแง่การใช้ชีวิตประจำวันว่าจะลำบากแค่ไหน การอาบน้ำ การใส่เสื้อผ้า ถอดเสื้อผ้า เข้าห้องน้ำ-ถ่ายอุจจาระ มีความลำบากมาก

ตารางที่ 4.19

สรุปการสัมภาษณ์กรณีศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	ความต้องการ 1 เจ้าหน้าที่	ความต้องการ 2 ญาติ	ความต้องการ 3 การศึกษาฝึก วิชาชีพ	ความต้องการ 4 จากทางเรือนจำ
กรณีที่ 1 “เวช” ชายไทยอายุ 45 ปี ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเชียงราย	ให้เจ้าหน้าที่ ปกครองอย่าง เป็นธรรม	ให้เพิ่มวันเยี่ยม เพื่อญาติอยู่ ต่างจังหวัดจะ ได้มาพบได้ สะดวก	จัดให้เป็น รูปธรรม	ถอดตรวน
กรณีที่ 2 “ณรงค์” ชายไทยอายุ 42 ปี ศาสนาอิสลาม ภูมิลำเนา นราธิวาส	ศักดิ์ศรีของ ความเป็นมนุษย์ ให้เจ้าหน้าที่ ปกครองอย่าง เป็นธรรม	ให้เพิ่มวันเยี่ยม ญาติ	จัดการศึกษาให้รู้ เรื่องกฎหมาย	ถอดตรวน
กรณีที่ 3 “โทน” ชายไทยอายุ 30 ปี ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร	ไม่จำเป็นเพราะ กฎระเบียบทาง เรือนจำมีกฎอยู่ แล้วแต่ถ้าจะ แยกก็แยกเฉพาะ เลยว่าจะอยู่ ไหนเพื่อความ สะดวก	ให้ความสะดวก ในการเยี่ยมญาติ เพิ่มวันเยี่ยมอีก	จัดให้มี การศึกษาให้ฝึก วิชาชีพ	ถอดตรวน ยกเลิกโทษ ประหาร

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ความต้องการ 1 เจ้าหน้าที่	ความต้องการ 2 ญาติ	ความต้องการ 3 การศึกษาฝึก วิชาชีพ	ความต้องการ 4 จากทางเรือนจำ
กรณีที่ 4 “เสีย” ชายไทยอายุ 44 ปี ศาสนาคริสต์ ภูมิลำเนา พระนครศรีอยุธยา	ให้เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติใน ลักษณะเดียวกัน ไม่เลือกปฏิบัติ	ให้สะดวกใน การเยี่ยมญาติ ไม่ควรใช้ โทรศัพท์พูดคุย กันอยากพบ ญาติโดยตรง	จัดให้มี การศึกษาและ ฝึกวิชาชีพ	ถอดตรวน
กรณีที่ 5 “หนึ่ง” ชายไทยอายุ 40 ปี ภูมิลำเนา สระบุรี	ให้เจ้าหน้าที่ ปกครองแบบ ครอบครัว พ่อ ปกครองลูก	เพิ่มวันเยี่ยม ญาติ	จัดอบรมพัฒนา จิตใจ การศึกษา และกีฬา	ถอดตรวน และ ให้ทางเรือนจำ จัดความบันเทิง
กรณีที่ 6 “เพชร” ชายไทยอายุ 45 ปี ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนา นครพนม	ให้เจ้าหน้าที่มี ความเมตตา	เพิ่มวันและเวลา การเยี่ยมมาก ขึ้น	จัดให้มี การศึกษาและ ฝึกวิชาชีพ	ถอดตรวน

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษาความต้องการของนักโทษประหารชีวิต

ความต้องการด้านปัจจัยพื้นฐานของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

อาหารที่มีคุณภาพ คือ สิ่งที่คนเราบริโภคได้ มีส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย “สารอาหาร” และยังมีส่วนประกอบอื่น ๆ ที่ร่างกายไม่ต้องการและอาจไม่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายแต่เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความเฉพะของอาหารนั้น ๆ โดยอาจมีการปรุงแต่งเพิ่มเติมลงไป ในอาหารธรรมชาติ เช่น สี กลิ่น รส ปัจจุบันส่วนประกอบในอาหารธรรมชาติของอาหารบางอย่างที่

ไม่ได้จัดว่าเป็นสารอาหารแต่ก็มีประโยชน์ เช่น สารต้านการเกิดอนุมูลอิสระ และใยอาหาร อาหารที่ได้รับควรมีองค์ประกอบของอาหาร ทำหน้าที่ต่างกัันดังนี้ โปรตีน เป็นสารอาหารที่เสริมสร้างร่างกาย การเจริญเติบโต เป็นประกอบของเซลล์ในร่างกาย คาร์โบไฮเดรต เป็นสารอาหารที่ให้พลังงานแก่ร่างกาย ไขมัน เป็นสารที่ให้พลังงานแก่ร่างกาย วิตามิน เป็นสารอาหารที่ช่วยกระบวนการเผาผลาญอาหารอื่น ๆ ทำใหร่างกายอยู่ในภาวะปกติ และ แร่ธาตุ เป็นประกอบสำคัญของโครงสร้างของร่างกายและส่วนที่เป็นเลือด ส่วนอาหารที่ถูกสุขลักษณะ คือ การคำนึงถึงความปลอดภัย มีประโยชน์ และประหยัด การเลือกซื้ออาหารที่ได้มาตรฐาน สะอาด ปลอดภัย ผลิตจากแหล่งที่เชื่อถือได้ มีเครื่องหมาย ออย. เครื่องหมาย มอก. ต้องเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ทางโภชนาการ คำนึงคุณค่าอาหารให้ครบถ้วนเหมาะสมกับความต้องการ และประหยัด เลือกซื้ออาหารตามฤดูกาลผลิต

Maslow ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs or Survival Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อการอยู่รอด หรือเพื่อความจำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ เช่น ความต้องการในเรื่องของ อากาศ อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย หรือเรียกว่าง่าย ๆ ว่า “4อ” คือ อาหาร อารมณ์ อากาศและโอสถ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย Maslow ได้ชี้ให้เห็นว่าบุคคลใดก็ตามที่ยังอยู่ในภาวะของการขาดแคลนอาหาร ความปลอดภัย การเข้าสังคม และควมมีชื่อเสียงแล้ว บุคคลผู้นั้นจะมีความต้องการในเรื่องของอาหารมากกว่าสิ่งใด ๆ

อาหารที่มีคุณภาพและถูกสุขลักษณะ ทางเรือนจำได้จัดหาอาหารให้กับผู้ต้องขังไว้เพียงพอับความต้องการผู้ต้องขัง คุณภาพของอาหารมีคุณภาพดี เนื่องจากทางเรือนจำได้จัดหาวัตถุดิบที่นำมาประกอบอาหารนั้นเป็นของที่จัดซื้อวันต่อวัน อาหารที่ซื้อก็สด ไม่ว่าจะเป็นผัก หรือเนื้อสัตว์ต่าง ๆ การปรุงอาหารแต่ละครั้งก็ปรุงให้สุกแล้วค่อยให้นำไปให้กับผู้ต้องขังได้รับประทานกัน นอกจากนี้ทางเรือนจำยังมีอาหารเสริมให้กับผู้ต้องขัง เช่น มีข้าวต้ม ขนมจีนน้ำยา ราดหน้า และมีขนมหวานให้ในแต่ละมื้อ สำหรับภาชนะในการปรุงอาหารและภาชนะใส่อาหารนั้นทางเรือนจำได้จัดเตรียมให้เป็นอย่างดี และมีชั้นวางภาชนะที่ใช้แล้ว ซึ่งภาชนะที่ใช้แล้วจะล้างให้สะอาดและตากให้แห้งค่อยนำไปเก็บไว้ชั้นวางภาชนะอีกที ภาชนะนั้นมีจำนวน 2 ชุด เพื่อใช้หมุนเวียน ทั้งนี้ทางเรือนจำยังมีคณะกรรมการร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจสอบคุณภาพอาหารเป็นประจำทุกเดือน

ความต้องการด้านสวัสดิการและนันทนาการของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ความต้องการมีเวลาในการเยี่ยมมากขึ้น ทางเรือนจำได้จัดเวลาในการเยี่ยมให้นักโทษปกติไว้ 9 รอบ/วัน นานประมาณ 20 นาทีในเวลาราชการ แต่นักโทษประหารชีวิตนั้นทางเรือนจำจัดเวลาเยี่ยมให้ในวันพุธ เวลา 13.00-15.00 น. เพื่ออำนวยความสะดวกดูแล เพราะถ้าให้เยี่ยมเหมือนนักโทษปกติจะทำให้เกิดความวุ่นวายทำให้ยากต่อการควบคุม เนื่องจากเป็นนักโทษที่ร้ายแรง และอาจเกิดเป็นอันตรายกับผู้อื่นได้ ทั้งนี้ทางเรือนจำมีระเบียบการเยี่ยมของผู้ต้องขังอยู่แล้ว จึงไม่สามารถเพิ่มเวลาเยี่ยมให้กับนักโทษได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารของเรือนจำ จะพิจารณาตามความเหมาะสม

ทางเรือนจำได้จัดกิจกรรมให้กับนักโทษ เพื่อส่งเสริมให้นักโทษได้ออกกำลังกาย ซึ่งมีสนามฟุตบอล สนามเทเบิลเทนนิส สนามมวยและมีอุปกรณ์กีฬาไว้ให้ และมีกิจกรรมแข่งขันกีฬาในแดนโทษประหารชีวิต มีรายการเปิดเพลงตามสายทุกวัน ในวันสงกรานต์มีการจัดรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ โดยมีพระภิกษุสงฆ์ประกอบพิธีทางศาสนาตามขนบธรรมเนียมประเพณีให้ศีลให้พร และในวันขึ้นปีใหม่มีพระภิกษุสงฆ์มาประกอบพิธีทางศาสนาและให้ศีลให้พร แก่ผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังก็จะได้ทำบุญตักบาตร ทำให้นักโทษลดความวิตกกังวลได้

ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) เมื่อมีความต้องการทางด้านร่างกายและความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการทางสังคมก็จะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน คนมีนิสัยชอบอยู่รวมกลุ่ม เพราะเป็นไปไม่ได้ที่อยู่คนเดียว แต่อยากมีเพื่อนฝูง อยากจะเข้าสังคมเข้าหมู่เข้าพวก และเข้าร่วมกิจกรรมกับคนอื่น อยากให้คนอื่นยอมรับนับถือเราเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มขององค์การหรือของสังคมด้วย ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องมีฐานะเด่นหรือมีเกียรติยศชื่อเสียง และการยอมรับนับถือ (Esteem Needs or Recognition or Status) คือความต้องการที่จะได้รับการยกย่องสรรเสริญ มีเกียรติเป็นที่ยอมรับนับถือของคนอื่น ๆ นักจิตวิทยากล่าวไว้ว่า “สิ่งกระตุ้นหรือแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเราอยากปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็คือ อยากดัง อยากเด่น อยากมีชื่อเสียงนั่นเอง” การยกย่องชมเชยให้เกียรติซึ่งกันและกันอย่างจริงใจ เป็นสิ่งจำเป็นมากที่ทำให้มนุษย์เราอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุข

ความต้องการด้านพัฒนาจิตใจของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

ความต้องการทางด้านพัฒนาจิตใจ เพื่อการลดความเครียดความวิตกกังวล โดยเรือนจำจัดให้มีกิจกรรมวันสำคัญ ๆ ทางศาสนาและวันสำคัญของชาติให้กับผู้ต้องขัง มีพิธีกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณี นอกจากนี้ทางเรือนจำได้จัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางด้านศาสนา จริยธรรม ศีลธรรม รวมทั้งพระภิกษุสงฆ์ มาให้ความรู้เกี่ยวกับพระธรรม วินัย ศีลธรรม ฝึกวิปัสสนา ฝึกสมาธิ เพื่อขัดเกลาจิตใจเป็นประจำ เพื่อให้ผู้ต้องขังลดความคลายเครียดและความวิตกกังวล เนื่องจากพุทธศาสนาเป็นจริยศาสตร์ จึงได้มีการสอนแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติซึ่งถือว่าเป็นกรรมดีเพื่อที่จะนำมาซึ่งการขจัดปัดเป่าความทุกข์ ได้แก่ การประพฤติตนตามมรรคแปด ซึ่งแยกออกเป็นกรฝึกอบรมความประพฤติ (ศีล) การฝึกอบรมจิต (สมาธิ) และการทำปัญญาให้แก่กล้า มีความรู้แจ้งเห็นจริงในทุกขัง อนิจจัง และอนัตตา จนหลุดพ้นจากอวิชชาต้นเหตุหาอุปาทาน (ปัญญา) พุทธศาสนาเชื่อว่า มนุษย์สามารถบรรลุที่จะสิ้นไร้ในต้นเหตุต่าง ๆ ได้

ต้นเหตุในพุทธศาสนาเป็นความต้องการทางจิต ความต้องการทางจิตสามารถผลักดันพฤติกรรมมนุษย์ พรรคนะนี้ตรงกับในจิตวิทยา แต่ก็มีความแตกต่างกันตรงที่พุทธศาสนาถือว่ามนุษย์สามารถจะหลุดจากการผลักดันบัญชาของความต้องการเหล่านี้ได้ อย่างไรก็ดีมนุษย์ที่หลุดพ้นจากต้นเหตุก็หาได้หลุดพ้นความต้องการทั้งหมดไม่ เพราะผู้ที่หลุดพ้นต้นเหตุก็ยังตกอยู่ในความต้องการในอีกระดับหนึ่ง คือ ความต้องการนิพพาน

ความต้องการด้านความหวังในอนาคตของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

การได้รับโปรดเกล้าพระราชทานอภัยโทษไม่ให้ออกโทษประหารชีวิต เมื่อนักโทษประหารชีวิตคดีสิ้นสุดกระบวนการทางศาลฎีกาแล้ว กำหนดโทษเป็นนักโทษประหารชีวิตอยู่ ตามกฎหมายก็เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังคนนั้นทำหนังสือถวายฎีกาทูลเกล้าฯ เพื่อขอพระราชทานลดโทษให้น้อยลงจากโทษประหารชีวิต เป็นนักโทษตลอดชีวิต หรือลดโทษให้น้อยลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคดีที่ได้รับ

ความต้องการประเภทนี้เป็นความต้องการระดับสูงสุดในชีวิต เป็นความต้องการที่อยากจะให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเอง เมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ตามโดยไม่มีการพิจารณาถึงบทบาทของเขาในชีวิตว่าเป็นอย่างไร บุคคลผู้นั้นจะผลักดันชีวิตของตนเองให้ไปในทางที่ดีที่สุดตามที่เขาคาดหมายเอาไว้ และย่อมจะขึ้นอยู่กับขีดความสามารถ (Potential) ของเขาเอง เมื่อเขาต้องการที่จะให้ได้รับความสำเร็จสูงสุดในชีวิตหรือ Self

Actualization นี้ เป็นความต้องการพิเศษซึ่งแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกนึกคิดแตกต่างกันไปซึ่งบุคคลธรรมดาส่วนมากหวังและใฝ่ฝันอยากจะเป็นและมักจะเป็นไปได้ยาก และการที่บุคคลใดบรรลุความหวังความต้องการขั้นขั้นนี้จะได้รับการยกย่องเป็นบุคคลพิเศษไป

ความต้องการด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต

การต้องการปลดตรวนของนักโทษประหารชีวิต นักโทษประหารชีวิตจำเป็นต้องใส่ตรวน เพราะผู้ต้องขังโทษประหารชีวิตเป็นคดีที่ร้ายแรงจำเป็นต้องใส่ตรวน เพื่อควบคุมความปลอดภัย เมื่อผู้ต้องขังคนนั้นจงใจใส่ตรวนในระยะเวลา 6 เดือน เป็นบุคคลที่มีความประพฤติดีไม่กระทำความผิดระเบียบวินัยของเรือนจำแล้ว ทางเรือนจำมีคณะกรรมการพิจารณาการถอนตรวนให้ แต่ถ้านักโทษผู้นั้นกระทำความผิดวินัยของเรือนจำ จำเป็นต้องใส่ตรวนไว้ตลอดเพื่อควบคุมความปลอดภัยต่อความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัย (Safety or Security Needs) ความต้องการที่อยู่ในระดับสูงขึ้นไปจะมีความสำคัญก็เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ซึ่งหมายถึงว่า เมื่อคนเราได้รับการตอบสนองในความต้องการทางด้านร่างกาย คือ มีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรคแล้ว ก็จะไม่หมดความต้องการ ความต้องการทางด้านความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายความเจ็บปวดเจ็บป่วย ทั้งของเขาเองและครอบครัว และความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ จะเกิดขึ้นมาแทนที่ เมื่อพิจารณาแล้ว ความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัยจะหมายถึง การให้ความแน่นอนหรือการรับประกันต่อความมั่นคงในการดำรงชีวิตของเหล่าผู้ต้องขังโทษประหารชีวิต ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้ควบคุมนั่นเอง